

80 jaar bevrijding Kessel en Kessel-Eik, Kessel, 19 november 2024

Beste mensen,

Sinds de start van 80 jaar bevrijding
in het Zuid-Limburgse Mesch,
blijf ik herhalen
hoe belangrijk het is
om verhalen te blijven vertellen.

Verhalen die vertellen dat
nadat in Mesch, Maastricht en omstreken
de vlag uit kon,
de bevrijding van Limburg
nog 6 maanden lang
veel verdriet, verlies en verwoesting bracht.

Ook hier in Peel en Maas,
hier in Kessel-Eik, in Kessel,

- waar met die kerkrazzia de jacht op mannen begon, 83 mannen verdwenen en 4 nooit terugkeerden;
- waar kerk en kasteel op de valreep kapot moesten;
- waar je de kanonnen hoorde bulderen van de Slag om Meijel en de Peel, die vreselijke, modderige en dodelijke slag, door de BBC 'de zwaarste sinds Normandië' genoemd'; en
- waar bevrijding nog lang geen veiligheid betekende als je aan de frontlinie blijft liggen...

Er zijn nog maar weinig mensen
die deze verhalen over 'ontbering, angst en pijn'
nog zelf hebben meegemaakt,
maar toch moeten we ze blijven vertellen.

Blijven vertellen omdat ze óók verschrikkelijk veel lijken
op wat mensen nu elders meemaken,
aan de rand van Europa en in het Midden-Oosten;
en een stuk dichterbij komen

als je weet dat dat leed
ooit ook hier is gevoeld.

Maar bovenal moeten we ze blijven vertellen
omdat ze leren
hoeveel leed en levens
onze vrijheid heeft gekost,
van burgers, bevrijders en verzet.

Daarom blijf ik ook
sinds die start van '80 jaar vrijheid'
oproepen
die vrijheid waard te blijven.

Níet de vrijheid
die wij van na de oorlog
als ons hele leven gewoon zijn;

en ons zo eigen hebben gemaakt,
dat we neigen te denken,
dat die alleen voor jezelf geldt;
en niet voor de ander.

Nee dan gaat het over de zwaarbevochten vrijheid
waar anderen hun leven voor gaven of waagden.

Zoals bijvoorbeeld *Kenneth Thayer*,
de 99-jarige Amerikaanse oorlogsveteraan,
die twee maanden geleden
zo'n prominente rol speelde in Mesch
bij die start van 80-jaar bevrijding.

Hij was het die op die dag
door onze koning en koningin
werd opgehaald bij de grens
waar hij destijds
als één van de eersten

overheen stapte
om te vechten voor onze vrijheid
en democratie.

Kenneth die ook een rol speelde
in de verovering van Aken,
en als hij jaren na de oorlog,
samen met zijn vrouw,
die stad weer bezoekt
herkennen twee Duitse vrouwen hem
en vallen hem huilend om de hals.

Als Kenneth's vrouw niet begrijpend vraagt

"waarom? Hij was toch hun vijand geweest?"

antwoordden de vrouwen:

"Nee! uw man heeft óók óns bevrijd!"

Een mooi verhaal
dat goed laat zien
dat het grote kwaad
níet een volk of een land was,
maar het nazi-gedachtegoed,
dat mensen tegen elkaar opzet
en de democratie aan de laars lapt.

En daarmee ook een verhaal
dat in de wankele wereld van vandaag
een inspiratie kan zijn
voor hoé we nu
de vrijheid waard kunnen blijven.

- Laten we vooral blijven beseffen
dat de meeste mensen,
van welke achtergrond of geloof dan ook,

gewoon rustig willen leven,
in vrede, veiligheid en harmonie;

- Laten we dus,
óók over grenzen heen,
op zoek blijven of gaan
naar wat ons bindt,
in plaats van wat ons scheidt; en
- Laten we dus vooral nú niet in de val trappen,
om hele groepen over een kam te scheren,
of tegenover elkaar te zetten.

Want dat is dus precies
waarom we de verhalen van toen
nú moeten blijven vertellen.

Niet enkel om te herinneren,
en zoals vandaag om te herdenken,
maar ook om - sámen - te voorkomen.

Of beter:
samen te zorgen
dat vrijheid en democratie
voor íedereen
óók een toekomst houdt
of krijgt.